

Jedlicska Béla marad a városi párt elnöke és tiltakozik a kasztérdekek érvényesülése ellen

A városi párt listái állít a közgyűlés bizottságainak megüresedett tagsági helyeire

(A Délmagyarország munkatársától.) Dr. Jedlicska Béla kir. közjegyző, a városi párt ügyvezető elnöke erről a tiszteréről lemondott. Lemondását Jedlicska a párt elnöki tanácsának azzal az indokolással jelentette be, hogy január elsejétől kezdve a közgyűlésből kimaradt és bár a pártban olyanok is foglalnak helyet, akik a törvényhatósági bizottságnak nem tagjai, mégsem tartaná indokoltnak, hogy az ügyvezető elnöki tisztelet olyan egyén viselje, aki nem tagja a közgyűlésnek.

A városi párt több vezető tagja tegnap felkereste Jedlicska Bélát és felkérte őt szándékának megmásmítására. Előadták, hogy a városi párt összetartásában az ő személyének igen nagy érdemei vannak, a közgyűlésből való kimaradása pedig amugy is csak átmeneti jellegű lehet, mert az új közigazgatási törvény életbelépte után, hat hónap múlva, mint a közjegyzői kamara elnöke amugy is mandátumot kap a törvényhatóságban. Erre az átmeneti időre tehát nem volna célszerű interregnumot teremteni a városi párt vezetésében.

A Délmagyarország munkatársa felkereste Jedlicska Bélát, hogy elhatározásának okairól és a városi párt esetleges állásfoglalásáról vele beszélgetést folytasson. A hozzá intézett kérdésre Jedlicska Béla a következőket mondotta:

— Tényleg bejelentettem lemondásomat a városi párt elnökségének. Lemondásomnak azonban csak *formai oka volt az, hogy január elsejétől kezdve nem vagyok tagja a közgyűlésnek.* A lemondási szándék azért érlelődött meg bennem, mert azt kellett tapasztalnom, hogy a városi párt működése nem találkozik mindenütt kellő megértéssel, a tagok nem vesznek részt olyan mértékben munkájában, mint az kívánatos volna, egyes oldalakról pedig egyenesen rosszakaratu híreszteléseknek van kitéve.

— Egyes oldalakról ugyanis azt a szemrehányást tették nekem, — ezt egészen nyíltan meg kell mondanom, — hogy a városi párt zsidók gyülekezete. Mintha én tehetnék arról, hogy a 125 tagu pártnak az üléseit gyakran a zsidó bizottsági tagok, akiknek száma 20—25 lehet, erősebben látogatták, mint a keresztények. Céloztak arra is, hogy az új virilis tagoknak a közgyűlésbe való bevonulása azt fogja eredményezni, hogy ők akarják elfoglalni az összes fontosabb bizottsági helyeket. Hivatkoztak is arra, hogy a kereskedők blokkja nevében máris egy olyan listát nyújtottak be a városi tanácshoz, amely teljesen egyoldalú jellegűen fogva nem alkalmas arra, hogy a többi csoportok körében megnyugvást keltsen.

— En ugyan teljesen távol álltam ezektől a dolgoktól, de mikor értesültem arról, hogy az iparosok is külön blokkot akarnak csinálni, a külvárosi részek pedig máris külön egyesülésbe tömörültek, nem akartam ütköző pontja lenni olyan törekvéseknek, amelyek szerény véleményem szerint nem szolgálhatják a város egyetemes érdekét. Elöttem állandóan a városi párt alapszabályainak második pontja lebegett, amely kimondja, hogy a párt Szeged város közügyeit felekezetek, politikai pártok és mindenféle érdekcsoportok befolyásától menten kívánja szolgálni. Minthogy ezeket a szempontokat veszélyeztetve láttam, megérlelődött bennem a lemondás szándéka. Magyarán megmondva, elkezdtem elvonulni.

Tudósítónk kérdésére elmondta még Jedlicska Béla, hogy Várhelyi József p. elátus és a párt több tagja felkérte őt elhatározásának megmásmítására, főleg azért, mert a pártnak a legközelebbi napokban kell foglalkozni a bizottsági tagsági helyek betöltésével. Kizáró-

lag ennek a felszólításnak engedve, amennyiben a párt 24-én tartandó közgyűlése is hozzájárul, vállalja továbbra is az elnökséget,

A földmivvelésügyi miniszter kedvezményes rézgálicot ajánl, ami nem is kedvezményes, de amiért készfizesési kezességet kellene vállalni — a városnak

(A Délmagyarország munkatársától.) A földmivvelésügyi miniszter leiratában arról értesítette a várost, hogy a szegedi szőlősgazdák nehéz helyzetén segítő kedvezményes fizetési feltételek mellett olcsó rézgálicot bocsájt rendelkezésükre, még pedig mázsánként hetvenötpengős egységáruk ellenében a vasutállomáson átvéve. A vételár 1929 november elsejéig fizetendő ki. Ennek a kedvezményes rézgálicnak azonban súlyos feltétele van a város szempontjából. A szegedi szőlősgazdák csakis akkor kaphatnak belőle, ha a város készfizesési kezességet vállal a kormánnyal szemben értük.

Fodor Jenő polgármesterhelyettes terjesztette a tanács elé csütörtökön a földmivvelésügyi miniszter leiratát és bejelentette, hogy számításokat végzett, amelyeknek eredményeként kiderül, hogy a felkinált kedvezmény — nem is kedvezmény. Szegeden körülbelül hat-ezer hold szőlő van, amelyhez kilenc vagon rézgálic szükséges. Ennek az ára — a minisz-

terti kedvezményes egységáruk mellett — 63.900 pengő. Ennyiért kellene tehát a városnak készfizesési kezességet vállalnia. Ilyen nagy összegért a város nem vállalhat készfizesési kezességet. A rézgálic napi ára — miniszteri kedvezmény nélkül — különben sem sokkal több, mindössze hetvennyolc pengő, de ebben az összegben benne van már a szállítás díja, a forgalmi adó és minden egyéb költség. Végeredményben a gazdák legfeljebb néhány fillért takaríthatnának meg, ha a földmivvelésügyi miniszter rézgálicból rendelnének, amelynek egyetlen előnye, a november végéig szóló hitel. Mivel azonban a bortermelés rezsiköltségei között a rézgálic elenyészően csekély százalékot jelent, ennek az előnynek sincs sok jelentősége, annyi semmiesetre sem, hogy a város közel egymilliárd koronát kockáztathasson érte.

A tanács Fodor Jenő javaslatára úgy határozott, hogy nem javasolja a közgyűlésnek a készfizesési kezesség elvállalását.

terti kedvezményes egységáruk mellett — 63.900 pengő. Ennyiért kellene tehát a városnak készfizesési kezességet vállalnia. Ilyen nagy összegért a város nem vállalhat készfizesési kezességet. A rézgálic napi ára — miniszteri kedvezmény nélkül — különben sem sokkal több, mindössze hetvennyolc pengő, de ebben az összegben benne van már a szállítás díja, a forgalmi adó és minden egyéb költség. Végeredményben a gazdák legfeljebb néhány fillért takaríthatnának meg, ha a földmivvelésügyi miniszter rézgálicból rendelnének, amelynek egyetlen előnye, a november végéig szóló hitel. Mivel azonban a bortermelés rezsiköltségei között a rézgálic elenyészően csekély százalékot jelent, ennek az előnynek sincs sok jelentősége, annyi semmiesetre sem, hogy a város közel egymilliárd koronát kockáztathasson érte.

A tanács Fodor Jenő javaslatára úgy határozott, hogy nem javasolja a közgyűlésnek a készfizesési kezesség elvállalását.

Riasztópisztollyal kísérelt meg öngyilkosságot egy fiatal szabósegéd

(A Délmagyarország munkatársától.) Csütörtökön két öngyilkosságról adott hírt a rendőrségi krónika. A dorozsma-szegedi határban Ocskó Pál 29 éves szabósegéd öngyilkossági szándékából mellbelötte magát. Az öngyilkosságot bazári riasztópisztollyal követte el, még pedig úgy, hogy a játékszer csővébe egy ugynevezett »levante töltényt« erősített bele. A pisztoly a lövés pillanatában széthullott. A töltény az életunt szabósegéd mellébe furdott. Az életveszélyesen sérült öngyilkosjelöl-

tet beszállították a kórházba, ahol dr. Deák Ferenc rendőrfogalmazó hallgatta ki. Ocskó Pál elmondotta, hogy öngyilkosságát gyógyíthatatlan betegsége miatt követte el. Egyik fülére megsüketült és attól félt, hogy teljesen süket lesz.

Csütörtökön délelőtt jelentették a rendőrségnek, hogy Vecsey Mária takarítónő Pozsonyi Ignác-uccai lakos életuntsági szándékából morfiumot ivott. Súlyos sérüléseivel a kórházba szállították be. Kihallgatni még nem lehetett.

Az egyetem panaszt emelt a szegedi mentők ellen, mert kevés beteget visznek a klinikákra

Váratlan vizsgálatnál mindent rendben találtak a mentőknél és a tűzoltóknál

(A Délmagyarország munkatársától.) A csütörtöki tanácsülésen dr. Pálffy József tanácsnok, az előjárósági ügyosztály vezetője részletes jelentést terjesztett a tanács elé annak a vizsgálatnak az eredményéről, amelyet a Vármegyei és Városok Országos Mentőegyesületének szegedi kirendeltségénél tartott. Mint ismeretes, mintegy hat hónappal ezelőtt a város megegyezett ezzel a mentőegyesülettel (a város területén a mentőszolgálat ellátásával ezt az egyesületet bízta meg. Azóta került ki a mentőszolgálat a tűzoltóparancsnokság hatásköre alól. A váratlan vizsgálatra dr. Vidákovits Kamill egyetemi tanár panaszos beadványa adott okot. A kultuszminiszterhez intézett beadvány szerint Szegeden a mentők a betegek és a sérültek legnagyobb részét a kórházba szállítják és ezért az egyetem klinikái nem rendelkeznek a szükséges beteganyaggal, ami igen megnövekedett a tanítást.

Pálffy tanácsnok a vizsgálat alkalmával megállapította, hogy Vidákovits Kamill panaszának nincsen komoly alapja, mert a mentők felváltva szállítják a betegeket a kórházba és a klini-

kákra, a kórházba azért szállítanak többet, mert a betegek nagyobb része így kívánja. Ha klinika kezelésre van szükség, akkor függetlenül a betegek kívánságára, mindenkit a megfelelő klinikára szállítanak a mentők.

A vizsgálat alkalmával a mentők viszonypanaszt emeltek a klinikák ellen. Elmondták, hogy a klinikák nem előlegezik a betegszállítás költségeit és igen gyakran megtörténik, hogy a klinikákra szállított beteg felgyógyul, elhagyja a klinikát, de a mentők a betegszállítási díjat még mindig nem kapták meg és annak behajtása így már szinte lehetetlenné válik. Az egyesület ebben az ügyben már felterjesztést intézett a kultuszminiszterhez és kérte, hogy a miniszter bocsásson megfelelő alapot az egyes klinikák rendelkezésére, hogy azok ebből előlegezhessék a betegszállítási díjakat. Pálffy tanácsnok javaslatára elhatározta a tanács, hogy hasonló tartalmu felterjesztést intéz szintén a miniszterhez.

Elmondotta Pálffy József, hogy a mentőszolgálat terén egyébként a legnagyobb rendet és fegyelmet